

Rechtbank Den Haag
Rolnummer: C/09/508858
datum: 31-01-2017

Pleitnota

inzake

de Orde van Registeradviseurs Nederland, gevestigd te Helvoirt, gemeente Haaren, eiser,
advocaat: mr. L.G.M. Delahaije

tegen

de Staat der Nederlanden (Ministerie van Financiën), gevestigd te Den Haag, gedaagde,
advocaten: mrs. G.J.H. Houtzagers en M.L. Batting

-
- 1) Verzocht wordt om de op 09-11-2016 toegezonden akte, ook al is die uitgebreid en omvangrijk toe te laten. Eerder had ik al verzocht om re- en dupliek toe te staan. Deze zaak vraagt om dieper op de materie in te gaan dan mogelijk is in een dagvaarding en c.v.a. Ik verzoek ook om alsnog re- en dupliek toe te staan.
 - 2) Het gaat in deze zaak primair enerzijds om verboden verenigingsdwang, direct en indirect, en anderzijds om concurrentievervalsing en omgekeerde discriminatie.

Verenigingsdwang (EVRM)

Verenigingsdwang is in strijd met art. 11 EVRM. Verenigingsdwang en slechts restrictief toelaatbaar (art. 11 EVRM lid 2) wanneer die beperkingen:

1. bij de wet zijn voorzien én
2. in een democratische samenleving noodzakelijk in het belang van
 - a) de nationale veiligheid;
 - b) de openbare veiligheid;
 - c) het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten;
 - d) de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.
- 3) Geen van deze rechtvaardigingsronden, zoals het EVRM bedoelt, doen zich hier voor. Mijn fantasie schiet tekort om het door de staat beoogde belang te rangschikken onder een van deze vier hiervoor genoemde uitzonderingsgronden. Openbare orde heeft te maken met ordentelijk verloop van het maatschappelijk verkeer in de openbare ruimte. Bij wanordelijkheden moet worden gedacht aan zich in de openbare ruimte manifesterend

wangedrag van burgers. De verenigingsdwang wordt dus niet gelegitimeerd door een van die in het verdrag genoemde gronden, die zien op vrees strafbare feiten.

- 4) Het EVRM verbiedt niet dat rechtmatige beperkingen worden gesteld aan de uitoefening van deze rechten door de wet (het ambtelijk apparaat van de Staat). De NBA is niet te beschouwen als ambtelijk apparaat van de Staat en zou dat wel het geval zijn dan wordt de verenigingsdwang nog steeds niet gerechtvaardigd (hierna kom ik daarop terug). De NBA is te beschouwen als een ondernemersvereniging. De AFM is het onafhankelijke toezichthoudend apparaat van de Staat. Alleen de AFM oefent een van de beroepsgroep onafhankelijk publiek toezicht uit op accountantsorganisaties.
- 5) Dat de NBA qua verschijningsvorm en acteren is te beschouwen als een ondernemersvereniging is m.i. voldoende gemotiveerd en aangetoond bij dagvaarding in redengevingen 38-40 en uitgewerkt in de op voorhand (09-11-2016) toegezonden akte. Gedacht wordt ook aan de wijze van totstandkoming van besluiten met inzet van “witte busjes”, het negeren van het initiatiefrecht van leden en de feitelijk afgestemde onderlinge gedragingen van de Big Four etc.
- 6) Onder toezicht van de Staat zijn door deze gang van zaken grote kantoren vrijgesteld van vrijwel alle accountancy regelgeving behoudens wettelijke controle. In concreto daar waar sprake is van de talrijke “assurance” of “aan assurance verwante” diensten genoemd onder de domeinen C en D in de MvT WTA. (Zie productie 1d: beoordeling en samenstellen van financiële verantwoordingen, vrijwillige controles, due-diligence, mededelingen bij prospectussen, forensische en advieswerkzaamheden, waardebeoordelingen, fiscaal, juridisch, human resources etc.). Al deze onder het domein van accountants vallende diensten zijn niet wettelijk beschermd. De Staat heeft geen enkel redelijk belang bij het creëren en handhaving van deze toestand. Alleen grote kantoren hebben dat belang. Zie ook prod. 6a.

Art. 11 EVRM ziet ook op openbare lichamen voor directe verenigingsdwang

- 7) Tot nu toe is door de rechtspraak aangenomen dat de inschrijving in het register niet los kan worden gezien van het lidmaatschap van de NBA, omdat die verplichting rechtstreeks uit de wet volgt én de NBA is te beschouwen als een openbaar lichaam in de zin van artikel 134 van de Grondwet. Art. 11 van het EVRM zou slechts zien op lidmaatschap van privaatrechtelijke verenigingen en niet op openbare lichamen. De in de akte geciteerde literatuur maakt duidelijk dat dit standpunt onhoudbaar is (producties 2 a t/m b en 7b).
- 8) De zaak Chassagnou (prod. 7a) maakt duidelijk dat, ook al dwingt een nationale wet tot een afwijking, die afwijking noodzakelijk moet zijn in een democratische samenleving. Een goede beroeps uitoefening door accountants is niet als een zodanig legitiem doel voor die afwijking te beschouwen. De wet BIG laat immers zien dat het beoogde doel in een democratische maatschappij ook zonder verenigingsdwang kan worden bereikt.
- 9) De wet BIG beschermt het belang van de volksgezondheid. Dat is een uitzonderlijk zwaar/gewichtig belang! De regulering m.b.t. het beroep accountant beoogt bescherming van het publiek m.b.t. de “*financiële gezondheid*” van het publiek, dat mag vertrouwen en moet kunnen vertrouwen op beoordelingen en conclusies van accountants. Concreet gaat

het om het waarborgen van het vertrouwen van beleggers in de getrouwheid van de door controlecliënten gepubliceerde jaarrekeningen en geconsolideerde jaarrekeningen. Daarvoor is de verenigings-dwang niet noodzakelijk (geen vrees voor verstoring openbare orde en wanordelijkheden). De goede uitoefening van het beroep van RA of AA wordt al beschermd door onder meer de Ifac regels en de wet (Wta). Om dat belang te waarborgen is het niet nodig één enkele verplichte beroepsvereniging in te zetten. De wet en de toezichthoudende AFM bieden voldoende waarborgen. Dat klemmt des te meer wanneer het inzetten van een dergelijke vereniging, zoals in de praktijk ook is gebleken en bij dagvaarding aangetoond, mededingingsbeperkende gevolgen met zich brengt en leidt tot door de Staat gecreëerde en in stand gehouden monopoliepositie.

- 10) Het heeft dan ook verbazing gewekt dat de strafkamer van de Hoge Raad in een recente uitspraak (d.d. 21-12-2016; gebruik van titel Accountants-Administratieconsulent, afgekort AA zonder inschrijving in het register), heeft geoordeeld dat het verplichte lidmaatschap van de NBA onder de uitzondering valt omdat: *"de NBA een bij wet ingestelde beroepsorganisatie is, die is ingebed in publiekrechtelijke structuren, die administratieve, regelgevende en toezichthoudende bevoegdheden heeft en die doelstellingen nastreeft van algemeen belang,"* zonder acht te slaan op het directief van het EVRM, dat bijkomende eisen stelt. De enige in dit verband relevante denkbare bijkomende eis is dat sprake moet zijn van een noodzakelijkheid in het belang de bescherming de rechten en vrijheden van anderen. Het verdrag bedoelt daarmee andere rechten en vrijheden dan die welke nu theoretisch in het gedrang zouden kunnen komen.
- 11) Dit oordeel van de Hoge Raad is duidelijk in strijd met de Europese wet en jurisprudentie. De wet (art. 11 lid 2 EVRM) maakt al duidelijk dat voor verenigingsdwang een dwingende noodzaak moet zijn in een democratische samenleving. Chassagnou (prod. 7a) maakt met zijn rechtsoverweging 113 zelfs duidelijk dat in een dergelijk geval *"only indisputable imperatives can justify interference with enjoyment of a Convention right."* In dit geval bestaan helemaal geen onbetwistbare imperatieven die verenigingsdwang rechtvaardigen. Dat maakt de wet BIG wel duidelijk door de inschrijving in het register te beperken tot hen die bevoegd functioneren in de gezondheidszorg (bevoegd wil zeggen: zij die aan alle opleidings- en vakbekwaamheidseisen voldoen). De WAB daarentegen verplicht alle Nederlandse accountants die aan alle gestelde eisen van vakbekwaamheid voldoen tot inschrijving. Ook die accountants die slechts werkzaam zijn voor een private werkgever zonder zich met de wettelijke controle bezig te houden. Chassagnou betreft zelfs in rechtsoverweging 103 art. 9 EVRM, handelend over vrijheid van gedachten, geweten en godsdienst bij verenigingsdwang. Als gevolg verbiedt Chassagnou in rechtsoverweging 113: *"To compel a person by law to join an association such that it is fundamentally contrary to his own convictions to be a member of it,goes beyond what is necessary to ensure that a fair balance is struck between conflicting interests and cannot be considered proportionate to the aim pursued."* Veel leden van OvRAN willen op principiële gronden geen lid zijn van een NBA die vooral de belangen van grote kantoren dient en vaak een goede beroepsuitoefening belemmert.
- 12) De recente uitspraak van de strafkamer van de Hoge Raad is des te meer onbegrijpelijk omdat die geheel voorbijgaat aan de 5 integratiecriteria zoals aangegeven in Le Compte, herhaald in Chassagnou. Zoals toegelicht in de redengevingen 38-40 bij dagvaarding voldoet de NBA aan geen enkele van die vijf integratiecriteria. De NBA registreert niet alleen maar is ook een machtige politieke lobby club. De NBA kent in haar eigen tuchtrecht geen rechters benoemd door de Staat. De NBA beschermt niet de gezondheid of oefent andere taken uit zoals omschreven onder lid 2 van art. 11 EVRM. De NBA

beschikt niet over enige buitengewone civiele bevoegdheid buiten de bevoegdheden die iedere vereniging heeft voor haar eigen leden. Accountants leveren geen vrees op voor schending van de openbare orde etc. openbare orde e.d.

Art. 11 EVRM ziet ook op openbare lichamen voor indirecte verenigingsdwang

- 13) Opmerkelijk is ook dat de strafkamer van de Hoge Raad geen enkele aandacht besteedde aan indirecte verenigingsdwang. Zoals in redengeving 42 van de dagvaarding al gesteld zijn accountants de enige beroepsgroep in Nederland die academische titels verliezen door niet langer ingeschreven te zijn in het register. Het is ook de enige beroepsgroep waar dit titelverlies ook verlies van de beroeps- en opleidingskwalificatie accountant betekent gevolgd door strafrechtelijke en bestuurlijke sancties. Ook ging de strafkamer van de Hoge Raad voorbij aan de casus van Marle (prod. 8b bij de laatste akte). Daar kwalificeerde het EHRM de Nederlandse accountantstitels duidelijk als een vermogensrechtelijk eigendomsrecht. Ook ging de strafkamer van de Hoge Raad voorbij aan de serie arresten inzake indirecte verenigingsdwang genoemd in de dagvaarding onder redengevingen 43 en 44.
- 14) Uit bovenstaande blijkt dat dit arrest van de strafkamer van de Hoge Raad strijdig is met de duidelijke tekst van art. 11 EVRM lid 2 en daarnaast de bijbehorende jurisprudentie inzake directe en indirecte verenigingsdwang in lid 1 negeerde. Jammer is dat in het zojuist bedoelde arrest geen aandacht is besteed aan het leidende beginsel achter art. 11 EVRM te weten de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens, die leert: *“Niemand mag worden gedwongen tot een vereniging te behoren”*.

Mededingingsbeperkende gevolgen van publiekrechtelijke monopolies en bewijs

- 15) Ook publiekrechtelijke monopolies zoals de NBA en NOvA kunnen in artikel 101 EU-Verdrag verboden besluiten van ondernemersverenigingen nemen zoals blijkt uit het in redengeving 53 van de inleidende dagvaarding geciteerde arrest Wouters. Die vaste jurisprudentie volgt uit het eerdere arrest HvJ EU 1991; K. Höfner en F. Elser (prod. 7c). Recent gevolgd door het arrest Otoc inzake Portugese boekhouders (prod. 10b). De NBA is een regulerend orgaan voor een beroepsgroep waarvan de uitoefening een economische activiteit is. De Staat heeft wetten (Wta c.q. WAB) aangenomen en NBA besluiten goedgekeurd die enerzijds accountants individueel verplichten tot lidmaatschap en de facto anderzijds organisaties van grotere accountantskantoren vrijstellen van alle regels voor accountants voor zover geen sprake is van wettelijke controle door de AFM. De NBA acteert dus als ondernemersvereniging en de NBA beperkt/vervalst feitelijk de concurrentie en dat nog wel onder aanvoering van de Staat. Nu sinds Dansk Industri v Erven Eigil Rasmussen het HvJ de directe werking van artikel 11 EVRM recentelijk uitbreidde tot horizontaal, kan het beroep van de Staat op het publiekrechtelijke karakter van de NBA ook daarom niet meer baten.
- 16) Uit de Memorie van Toelichting op de Mededingingswet (prod. 10a) volgt dat onderling afgestemd feitelijk gedrag naar zijn aard al onder het verbod valt als er een begin van uitvoering heeft plaatsgevonden. Van een feitelijk mededingings-beperkend gevolg hoeft daarvoor nog geen sprake te zijn. Die strekking kan blijken uit de overeenkomst of het besluit zelf of uit de omstandigheden. Het is duidelijk dat (zie de redengevingen 65-67 dagvaarding) de NBA als ondernemingsvereniging (onder het wetgevend en toeziend optreden van de Staat) besluiten heeft genomen die er toe strekken of ten gevolge hebben dat mededinging wordt verhinderd, beperkt of vervalst. Als dat is vastgesteld is het aan de

Staat om aannemelijk te maken dat de aan die samenwerking verbonden concurrentiebeperking niet verder gaat dan noodzakelijk om de toegelaten voordelen te bewerkstelligen en dat er voldoende concurrentie op de desbetreffende markt overblijft. Bij die bewijsvoering is de Staat gebonden aan strakke regels van EU Verordening 1/2003 van 16 december 2002 inzake mededinging. Zie daarvoor de toelichting bij productie 10c.

- 17) Uit prod. 10b (Otoc) blijkt dat een reglement voor het verkrijgen van opleidingspunten voor (erkende) boekhouders dient te worden aangemerkt als een besluit van een ondernemingsvereniging in de zin van art. 101, lid 1, VWEU (Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie). Van belang is de overweging *“De omstandigheid dat deze regels geen rechtstreekse invloed hebben op de economische activiteit van de leden van die beroepsorde, doet niet af aan de toepassing van artikel 101 VWEU aangezien de inbreuk die deze beroepsorde wordt verweten, betrekking heeft op een markt waarop deze beroepsorde zelf een economische activiteit uitoefent.”* Hieruit volgt dat regels die wel rechtstreekse invloed hebben op de economische activiteit van de leden, onder art. 101, lid 1, VWEU vallen.
- 18) Uit deze uitspraak betreffende de Portugese variant Otoc van de NBA als wettelijk gereguleerde accountantsvereniging blijkt voorts dat de nationale rechter moet nagaan of de verschillende NBA verordeningen de mededinging op een aanzienlijk deel van de relevante markt uitschakelt en op het andere deel van deze markt discriminatoire voorwaarden oplegt ten nadele van concurrenten van de NBA zoals OvRAN. Gezien de bewoordingen van deze uitspraak, lijkt het er op dat bij ondernemingsverenigingen zoals de NBA het enkele feit van het bestaan van bijv. een (PE-)reglement al voldoende is om een mededingingsbeperking te veronderstellen. Een economische machtspositie is daarvoor niet nodig. In deze casus staat vast dat regelgeving de concurrentie beperkt want leden van OvRAN mogen de taken in domein A (wettelijke controle) en B (verklaringen waar de wet een NBA-lid voorschrijft) niet uitvoeren. Ook staat vast dat grotere kantoren zich feitelijk vrijstellen van alle accountancy-regelgeving waardoor de concurrentie wordt vervalst. Een van deze gevolgen is al voldoende, zoals blijkt uit dit arrest.
- 19) De EU Verordening 1/2003 van 16 december 2002 inzake mededinging (Prod. 10c) bepaalt (art. 2) : *“In alle nationale of communautaire procedures tot toepassing van artikel 81 of artikel 82 van het Verdrag dient de partij of autoriteit die beweert dat een inbreuk op artikel 81, lid 1, of artikel 82 van het Verdrag is gepleegd, de bewijslast van die inbreuk te dragen. De onderneming of ondernemersvereniging die zich op artikel 81, lid 3, van het Verdrag beroept, dient daarentegen de bewijslast te dragen dat aan de voorwaarden van deze bepaling is voldaan.”* Artikel 81 lid 3 is vernummerd naar 101 lid 3 van het Werkingsverdrag EU en handelt over mogelijke rechtvaardigingsgronden voor inbreuk. Inbreuken ingevolge lid 3 zijn alleen gerechtvaardigd mits *“die bijdragen tot verbetering van de productie of van de verdeling der producten of tot verbetering van de technische of economische vooruitgang, mits een billijk aandeel in de daaruit voortvloeiende voordelen de gebruikers ten goede komt, en zonder nochtans aan de betrokken ondernemingen*
- a) *beperkingen op te leggen welke voor het bereiken van deze doelstellingen niet onmisbaar zijn,*
 - b) *de mogelijkheid te geven, voor een wezenlijk deel van de betrokken producten de mededinging uit te schakelen.”*

20) Het is derhalve aan de Staat om te bewijzen dat afdoende rechtvaardigingsgronden bestaan om deze inbreuk te rechtvaardigen en dat de proportionaliteit in acht wordt genomen.

Concurrentiebeperking en kartelverbod, art. 6 WM, bewijslast

21) Uit prod. 11 a (AFM Marktanalyse accountantsorganisaties 2010 – 2014: Punt 3.2 op pagina 12) blijkt dat het Big Four marktaandeel eind 2014 in het aantal wettelijke controles 52% bedroeg. Wanneer niet naar aantal wordt gekeken maar naar omzet, is aannemelijk dat dit marktaandeel toeneemt. Hoe dan ook is een marktaandeel van 52% duidelijk boven de toelaatbaar geachte Herfindahl-index uit de EU richtsnoer 2004/C 31/03 (50% of meer). Dit vormt samen met de minimis regeling voldoende bewijs voor het bestaan van een machtspositie op de markt. Sluitend bewijs van misbruik is vrijwel onmogelijk te leveren en onnodig. Voldoende zijn immers onderling afgestemde feitelijke gedragingen via onder meer de getrapte meerderheid van de binnen de NBA met elkaar samenwerkende Big-Four kantoren in het NBA-bestuur. Die omstandigheid strekt er toe of heeft als feitelijk gevolg dat onder Staatstoezicht de mededinging wordt verhinderd of beperkt dankzij wetgeving die tot dit wettelijk NBA monopolie leidt. Het is derhalve aan de Staat om te bewijzen dat afdoende rechtvaardigingsgronden bestaan om deze inbreuk rechtvaardigen. De redengevingen 20 tot en met 27 van de dagvaarding samen met de feiten geschetst onder de producties 5 en 6 maken wel duidelijk dat dit bewijs niet geleverd kan worden en niet geleverd hoeft te worden.

22) Er hoeft overigens geen bewijs te worden geleverd dat de Big Four kantoren beoogden of samenspannen, bijv. via “*witte busjes*”, om de mededinging te beperken of te vervalsen. Het feitelijke gevolg maakt art. 6 WM al toepasbaar. Die onderling afgestemde feitelijke gedragingen vonden en vinden plaats via de getrapte meerderheid in het bestuur van een ondernemersvereniging onder Staatstoezicht in combinatie met wetgeving en uitzonderlijk strenge straf- en bestuursrechtelijke vervolging door het OM en het Ministerie van Financiën van titel 'overtredingen'. Een dergelijk verband maakt de Staat aansprakelijk voor dit wettelijke NBA monopolie waardoor OvRAN-leden in domein A (wettelijke controle) en B (verklaringen waar de wet een NBA-lid voorschrijft) niet mogen werken.

23) Uit het voorgaande volgt dat de stelling van de Staat onder 7.2 CvA dat OvRAN moet bewijzen dat een inbreuk op het mededingingsrecht is gepleegd, onjuist is. Het is de Staat die moet bewijzen dat geen inbreuk is gepleegd op het mededingingsrecht. Dit blijkt uit de akte prod. 9 en 11 op de volgende gronden: a. pag. 9 MvT Mededingingswet Uitgangspunten punt 4, (akte 10a), b. Otoc (prod. 10b) c. EU Verordening 1/2003 van 16 december 2002 (prod. 10c), d. Het bestaan van machtsposities (prod. 11a) ingevolge de minimisregeling (prod. 11 b).

24) De Staat heeft op geen enkele wijze weersproken dat de mededingingsbeperkende feiten genoemd in de redengevingen 20 tot en met 27 uit de dagvaarding samen met de feiten geschetst onder de producties 5 en 6 onjuist zouden zijn. Aldus ligt de vordering voor toewijzing gereed.

25) Mocht er bij Uw Rechtbank ook maar enige twijfel rijzen over de juistheid van voornoemde stellingen dan ligt het voor de hand het HvJ EU ingevolge art. 267 VWEU onder b prejudiciële vragen te stellen. Dit ligt des te meer voor de hand omdat het HvJ EU als enige instantie vragen kan beantwoorden over verboden discriminatie ingevolge art. 10 VWEU en de juiste interpretatie van de artikelen uit het Handvest Grondrechten

EU die corresponderen met de geschonden EVRM bepalingen (verenigingsdwang: art. 11 EVRM = art. 12 Handvest, eigendom: art. 1 Eerste Protocol = art. 17 Handvest, discriminatie: art. 14 EVRM=art. 21 Handvest, vrijheid van gedachte, geweten: art. 9 EVRM = art. 10 Handvest Grondrechten). Daarbij kan betrokken worden dat art. 52 lid 3 van het Handvest Grondrechten bepaalt dat het Handvest een ruimere bescherming biedt dan EVRM.

De onrechtmatigheid

26) De onrechtmatigheid is in casu daarin gelegen dat wetgeving is uitgevaardigd en wordt gehandhaafd, die strijdig is met een hogere regeling (zie ook HR 6 mei 1983, NJ 1984, 361 m.nt. MS), waarbij inzet was een plaatselijke belastingverordening van het eilandgebied Curaçao, die wegens strijdigheid met een landsverordening onverbindend werd verklaard. Het Hof had de vaststelling van de verordening aangemerkt als een onrechtmatige daad en dienovereenkomstige een verklaring voor recht gegeven en het eilandgebied veroordeeld tot schadevergoeding. De Hoge Raad heeft dat arrest niet gecasseerd. Zie ook het arrest van de HR 9 mei 1986, NJ 1987, 252 m.nt. MS (Van Gelder /Staat) waarbij een onrechtmatige daad van de Staat werd aangenomen als gevolg van het aannemen van onverbindende wetgeving. Het is die onrechtmatigheid, op grond waarvan de Staat kan en moet worden veroordeeld om het initiatief te nemen tot opheffing van de bestaande onrechtmatige situatie.

Discriminatieverbod in art. 14 EVRM

27) Wettelijke auditors uit een andere lidstaat kunnen als externe accountants onder voorwaarden worden ingeschreven in het register van de AFM zonder te zijn ingeschreven in het register van de NBA.

Wet van 12 oktober 2016 ingevolge richtlijn nr. 2014/56/EU

28) De richtlijn nr. 2014/56/EU beoogt het vrije verkeer van goederen en diensten en de vrijheid van vestiging binnen de interne markt verder te versterken door externe accountants en accountantsorganisaties in staat te stellen hun diensten inzake wettelijke controle onder bepaalde voorwaarden aan te bieden in een andere lidstaat dan die waar zij zijn toegelaten. Op 12 oktober 2016 is in Nederland o.g.v. het dictaat van Europa een wet aangenomen en op 1 november 2016 gepubliceerd in de Staatscourant.

29) Inschrijving in het NBA register van accountants uit lidstaten kan nu volgens de wet na enkel en alleen verkrijging van een verklaring van vakbekwaamheid van de Commissie eindtermen accountantsopleiding (CEA).

30) Daarbij wordt niet langer als eis gesteld dat een wettelijke auditor, die in een andere lidstaat is toegelaten tot het verrichten van controles als bedoeld in artikel 2, onderdeel 1, van de richtlijn, eerst als accountant bij de NBA moet zijn ingeschreven alvorens hij of zij als externe accountant kan worden opgenomen in het register van de AFM. Op grond van de wet kan een wettelijke auditor uit een andere lidstaat, na het verkrijgen van een verklaring van vakbekwaamheid door de CEA (Commissie Eindtermen Accountantsopleiding), op aanvraag rechtstreeks worden ingeschreven in het register van de AFM.

31) Waarom zouden voor Nederlandse accountants (die aan alle eisen voldoen maar geen lid zijn van de NBA) andere regels moeten gelden dan voor buitenlandse accountants? Nederlandse OvRAN-leden voldoen aan alle voorwaarden voor een dergelijke Nederlandse verklaring maar kunnen zich toch niet bij AFM laten inschrijven want

daarvoor is, anders dan voor buitenlandse collegae, inschrijving bij NBA nodig. Dat is omgekeerde discriminatie en strijdig met art. 14 EVRM, dat iedere discriminatie (ook tussen nationaliteiten) verbiedt. Ook art. 1 Protocol nr. 12 EVRM en art. 21 Handvest verbieden dit (zie akte prod. 9a). Aan deze verboden omgekeerde discriminatie dient een einde te worden gemaakt.

De vordering

- 32) OvRAN vordert in deze procedure niet het tot stand brengen van wetgeving, maar vordert als onverbindend buiten toepassing laten van met het Europees recht strijdige wetgeving en vordert niet meer en niet minder dan dat de Staat het initiatief zal nemen tot het entameren van wijziging van wetgeving langs de daarvoor voorgeschreven democratische weg. Waar het hier om gaat is dat een met de verdragen strijdige toestand niet mag blijven voortduren en in overeenstemming moet worden gebracht met het Europees recht.
- 33) Daarbij kan in het midden blijven zoals uit producties 1a tot en met f blijkt dat de huidige regelgeving geïnspireerd zou zijn door “egoïstische motieven” en dat die regelgeving enerzijds ongeclausuleerde wettelijke monopolies voor groepen van beroepsbeoefenaren onwenselijk acht en anderzijds toch monopolies schept daar waar anderen, bijv. OvRAN leden, aan alle gestelde normen voldoen.
- 34) Uit het voorgaande volgt dat de Staat onrechtmatig handelt en verzoek ik Uw Rechtbank de vorderingen zoals geformuleerd in de dagvaarding toe te wijzen. Gezien de ernstige gevolgen voor OvRAN van de huidige regelgeving bestaat belang bij het uitvoerbaar bij voorraad verklaren van het vonnis op straffe van een dwangsom.